

som blot kan uledes af nexus socialis; det vide Mange langt bedre end jeg, baade her i Thinget og udenfor samme. Det havde derfor vistnok været rigtigere, om man, hvis man ikke meente Andet end nexus socialis med dette Udtryk, heller ikke havde sagt Andet i dette Aestykke. — Den høitærede Minister spurgte mig, om jeg meente, at man kunde forbyde Hans Majestæt Kongen at tilkalde til Raadgivere hvem han vilde. Det er aldrig faldet mig ind, at man kunde forbyde Hans Majestæt Sligt; jeg har blot tilladt mig at spørge om, hvorledes denne Bestemmelse skal bringes i Harmoni med Grundlovens Bestemmelse om, at Ministrene i Forening udgjøre Statsraadet. Men jeg vil tillade mig at rette et andet Spørgsmaal til Ministeren; hvem har da forbudt Hans Majestæt Kongen af Danmark at benytte den Ret, som mange Monarcher i Europa have benyttet i de seneste Aar og benyttet i et overordentlig stort Omfang, netop paa Grund af Dyrer, nemlig at berøve deres Underaatter Rettigheder, som de tidligere havde. Her forekommer det mig, at der kunde maaskee være meget større Grund til at benytte sig af en saadan Ret, end der har været mange andre Steder, men ikke desmindre antages det som ligefrem givet, at Hans Majestæt Kongen af Danmark ikke skulde have den Ret, som idetmindste en stor Deel af de øvrige Monarcher i Europa, uden nogenformhelt Modsigelse fra de øvrige Monarcher, have udøvet i betydeligt Omfang i de senere Aar. — Dertil skal jeg innskænke mine Bemærkninger.

Ungsørd: Da det efter den ærede Ministers Dtringer lod til, at den allerhøieste Kundgjørelse i længere Tid vil blive den gjældende Regel, troer jeg ogsaa, at man er besejret til saameget som muligt at faae en klar Udtalelse om, hvad Meningen er af de forskjellige Punktter, der findes deri. Der er saaledes et Punkt, som er mig temmeligt utydeligt, og som tildeels allerede er berørt ved en foregaaende Leilighed her i Thinget. I den 4de Passus i Kundgjørelsen hedder det: „For Fremtiden skulle derfor de Anliggender fra alle Monarchiets Dele, som tidligere bleve afgjorte, eller Os allerunderdanigst foresdragne, af Departementet for de udenlandske

Sager, af General-Quartiermesteren, af Generaladjutanterne for Land- og Sæetaten, af General-Commissariats-Collegiet, af Admiralitets- og Commissariats-Collegiet, af Finantsdeputationen, af Directionen for Statsgjælden og den synkende Fond samt af Generalpostdirectionen, saavel som de tidligere under Rentekammerets første og anden Section hørende Sager, forsaavidt disse angaae Statte- og Afgifts- eller Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet, og de tidligere under General-Toldkammer- og Commerce-Collegiet hørende egentlige Tolds- og Colonialsager, — hvilke samtlige Anliggender, forsaavidt de angaae Kongeriget Danmark, allerede ere gaaede over til de bestaaende Ministerier —, behandles af Udenrigsministeriet, Krigsministeriet, Marineministeriet og Finantsministeriet efter de bestaaende Forfrister og saaledes, at disse Ministeriers Virkefreds skal, ligesom tidligere Tilfældet var med de foran nævnte Autoriteter, der stode umiddelbart under Os, udstrække sig til alle Bort Monarchies Dele.“ — Og siden hedder det i en følgende Passus: „Samtlige Bore Ministre udgjøre Bort Geheime-Statsraad, i hvilket Vi ogsaa for Fremtiden ville føre Forsædet, og i hvis Møder Vor høitæstelige Onkel, Hans Kongelige Høihed Arveprindsen, vil, ligesom forhen, tage Deel. Med Hensyn til Bort Geheime-Statsraads Omraade og Forretningsorden skal det indtil videre have sit Forblivende ved de tidligere Regler.“ Nu er det, saavidt jeg veed, en aldeles bekendt Sag, at under det forrige Geheimestatsraads Omraade hørte ogsaa alle de vigtigere Sager, som angik de forskjellige Autoriteter, som der ere nævnte i den af mig først citerede Passus, og altsaa skulde man her efter Ordene troe, at alle de Sager, der ere nævnte i 4de Passus, om de end alene angaae Kongeriget Danmark, dog for Eftertiden ogsaa skulle foredrages og omhandles og afgjøres i Geheimestatsraadet. Jeg skal derfor tillade mig ganske simpelt at stille det Spørgsmaal til Ministeren: Skulle alle de Sager, det egentlige Danmark vedkommende, som omhandles i Kundgjørelsens 4de Passus og maaskee ogsaa i 5te, fremdeles foredrages i Geheimestatsraadet, og have i saa Fald Ministrene for Slesvig og Holsteen Stemme ved disse Sagers Afgjørelse.